

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt IV. Innoc. Præposito N. Decan. & Capit. (a) Cameracensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

ita ut præsentare non possint aliquem ad beneficium antequam vacet, in præsenti, & in cap. ex tenore 13. cap. final. hoc ist. Unde in præsenti docetur, appellatio interposita ab his, quibus beneficia promissa erant antequam vacarent, ne alii instituerentur, non esse deferendum; quia licet appellatio reæ interposita ab elecione, seu collatione sit deferendum, cap. 1. de

bis qui sunt à majori, cap. 2. de elect. lib. 6. tamen quia appellatio, de qua in præsenti, interposita fuit contra statuta iuris canonici, & ita per eam impediti non poterat executio earundem constitutionum, ideo tanquam frivola & injusta, juri que contraria rejicitur, juxta dicta in cap. 28. de appellat.

CAPVT IV.

Innoc. Preposito N. Decan. & Capit. (a) Cameracensi.

Proposuit nobis dilectus filius Theobaldus presbyter, quod cum bonæ memorie C. Papa prædecessor noster, post preces, quas vobis pro receptione ipsius in fratrem, & assignatione præbendæ ad donationem vestram spectantis Ecclesia vestra proximo vacaturam, eidem facienda porrexerat, mandatum vobis Apost. destinans, & bona memoria N. Decan. Rhemen executorum concessisset eidem, Decanus ipse vos in executione mandati Apost. contumaces inveniens, & rebelles, ipsum de præbenda primo vacaturam in Ecclesia vestra, quæ ad donationem Capituli pertinet, aut oritate Apost. investivit: vobis præcipiens, ut eum in Canonicum recipientes, & fratrem, ipsi stallum in choro, & locum in Capitulo conferretis, Ecclesiastarum vobis introitu interdicto, si quod mandabat, differretis infra triduum adimplere. Vos autem nec mandatum ejus exequi voluistis, nec ab Ecclesiastis cessatis ingressu; immò potius in elusione mandati Apost. causâ diffugii ad eundem Decanum appellatis: & cum ipse Decanus morte præventus in negotio ipso ulterius non potuisse procedere, & præbenda, quæ ad donationem vestram spectabat in Ecclesia Cameracen, vacasset, eam alii assignatis, in eundem presbyterum excommunicationis sententiam promulgantes, quia litteras ejusdem Decani sibi in testimoniis reservavit. Cum autem propter hoc idem presbyter ad ejusdem prædecessoris nostri præsentiam accessisset, sicut ex litteris ejus nobis innotuit, ipse quod ab eodem Decano factum fuerat, ratum volens haberi, collationem præbendæ factam à vobis penitus irritavit, & eundem presbyterum ab excommunicationis vinculo absoluit, de ipsa manu propria per (b) annulum investivit. Licet autem intentionis nostræ non sit investitura de (c) vacaturis factas, contra Canonum instituta rata habere, quis secundum plenitudinem potestatis de jure possumus supradicimus (d) dispensare; attendentes tamen quod idem presbyter non de vacaturam, sed de vacante per prædecessorem nostrum fuerat investitus, ut pote quæ post cassationem concessionis à vobis factæ intelligebatur vacare, discretionem vestram per Apostolicam scriptam mandamus, arque præcipimus, quatenus amittit ab eadem præbenda quilibet detentore; eam in ipso T. omni dilatione, excusatione, & app. postpositis conferatis, & permitatis abiitio pacificè possideri, ei stallum in choro, & locum in Capitulo cum plenitudine hōboris Canonici assignantes, alioquin noveritis nos venerabilis frater nostro N. Catalauniensis Episcopo dedisse firmiter in mandatis, ut ipse id auctoritate Apost. exequatur, contradictores eccl. censurā, cessante appellatione percellens, si vos super executione mandati nostri desides fueritis, vel remissi. Nos enim nolumus pati repulsam; qui promptius sumus omnem inobedientiam secundum Apost. verbum ulcisci: nullis litteris, &c. harum tenore tacito, &c. Dat. Romæ apud S. Petrum.

NOTÆ.

x. (a) **Cameracensi.**] Ita etiam legitur in cap. 2. hoc ist. in 3. collect. & in epistolis ipsius Innocentii III. editis, & emendatis a Cardinale Guillelmo Sirleto, fol. 62. ex quibus ita refutatio integrum hujus textus, cui conjugendæ sunt aliae duæ epistola ipsius Innocentii III. in quibus exitus hujus controversia referunt, quæ reperiuntur apud ipsum Cardinalem Sirleto, fol. 30. in hac verba: [Ne fiant controversia litigantium immortales, si topiæ judicio quæ-

stiones in antiqua contentione scrupulum reducantur: tentias per fratres nostros ex delegatione nostra canonice promulgatas; Apostolicæ confirmationis præstabilitate confirmatus roborare, ne si pataret partibus à lata sententia refutandi facultas, non litigantes litigia; sed litigia potius fugerent litigantes, dum non nisi eis expirantibus expirarent. Sanè cum inter te & dilectum filium I. Presbyt. de Landreciis super præbenda Cameracensi Ecclesiæ; de qua felicis recordationis Cœlestinus Papa prædecessor noster, post preces, & mandatum dilectis filiis

filii Capituli Cameracensis potrectas, & ex-
cutorum tibi ab ipso concessum, cassata colla-
tione ipsius præbendæ dicto presb. facta per
Capitulum Camerac. sicut ex litteris ejus ac-
cepimus, curaverat investire, & super qua idem
presbyter eam sibi afflens canonice fuisse col-
latam, ad venerabilem fratrem nostrum Episco-
pum, & dilectos filios Decanum, & Cantorem
Atrebaten. commissionis litteras impetrarat,
qui eum postquam iter aggressus fueras ad Se-
dem Apostolicam veniendi, causâ rei servanda
in possessionem miterunt, quæstio verteretur,
nos tibi, & dilecto filio G. procuratori presby-
teri memorati, constitutis in praesentia nostra,
dilectum filium Hugonem tituli Sancti Martini
Presbyterum Cardin. concessimus auditorem.
Coram quo cum super caula ipsa fuisse diutius
dilecta sum, ipso tenore litterarum inspecto,
quis prædecessor ipse noster pro te Camera-
censi Capitulo, & bonæ memoriae Decano Rhe-
men. transmisserat; & eorum etiam, quas nos cir-
ca nostræ promotionis initia, venerabili fratri
nôstro Catalaunien. Episcopo miseramus; intel-
leto etiam ex litteris ejusdem Episcopi, qualiter
de mandato nostro in tantum processerat,
quod Capitulo fueras receptus in fratrem, &
in corporalem ipsius præbendæ possessionem
inductus; inspectis insuper litteris, quas dictus
presb. ad memoratos Episcopum, & Decanum,
& Cantorem Atrebaten, à Sede Apostolica im-
perarant, & totius causa meritis, rationibus,
& allegationibus intellectis, auctoritate nostrâ,
de consilio venerabilis fratri nostri N. Albanen.
Episcopi, & dilectorum filiorum G. tituli sanctæ
Mariae trans Tyberim, & S. tit. sanctæ Præxedis
Presb. Cardinalium formavit sententiam, &
nobis priùs resulit, quam proferret, ac post-
modum formatam, & expositum nobis senten-
tiam de mandato nostro promulgans, super ea-
dem præbenda silentium imposuit presbytero
memorato, & procuratori ejusdem: & eam tibi
per sententiam diffinitivam adjudicare curavit.
Nos igitur sententiam ipsam, sicut per eundem
Cardin. de mandato nostro lata est, auct. Apost.
confirmamus, & præsentis scripti paginâ com-
muniimus. Nulli ergo, &c. Datum Lateran.
vii Kal. Maij.) Et eodem folio ibi: (Cùm in-
ter dilectos filios Theobaldum Canonicum ve-
strum, & I. presb. de Landreccis, &c. ferè in
eundem modum ut suprà, usque ad verbum cu-
ravit.) Quam nos postmodum, sicut per eun-
dem Card. de mandato nostro lata fuerat, au-
toritate) curavimus Apostolica confirmare.
Quocirca discretioni vestra per Apostolica scri-
pta distritâ præcipiendo mandamus, quatenus
sententiam ipsam studeatis inviolabiliter ob-
servare. Alioquin noveritis nos venerab. fratri
nôstro Catalaunien. Episcopo distritius injun-
xit, ut eam faciat per censuram Ecclesiasticam
appellatione remota inviolabiliter observari; con-
tradicentes, tam vos, quam alios, eadem distri-
ctione compescens. Nullis litteris obstantibus,
late sententia, & confirmationis nostra tenore
tacito, &c. Datum, ut suprà.)

(b) *Annulare investitum.*] Quæ est propria for-
ma institutionis in dignitatibus & beneficiis

Ecclesiasticis; nam sicut in secularibus per cer-
ta symbola fit institutio, veluti per sceptrum,
gladium, vexillum, & similia, ut probat Alte-
ferra de feudis cap. 7. ita etiam in Ecclesiasticis
investitura datur per annulum, baculum, li-
brum, sigillum, vel funem campanæ. D. Bernar-
dus sermone de Cœna Domini, & de Baptista, ibi:
Sicut enim in exterioribus diversa sunt signa, &
varia sunt investiture, secundum ea de quibus in-
vestimur, verbi gratia, investitur Canonicus per li-
brum, Abbas per Baculum, Episcopes per Baculum
& Annulum simul. Ivo Carnot, epist. 60. & 182.
ibi: Nuper in Capitulo nostro quadam officia se-
cundum Ecclesia consuetudinem dispensarem, &
porrecto libro investituras subdecania Fulonis cle-
reco strenuo, & in agendis causis Ecclesiastica valde
necessario facere vellem. Et epist. 286. Et per li-
brum ipsam Ecclesiam fratri Guillemo Beccenſ
Abbatii dedimus. Investitura per sigillum mentio
fit in cap. ut nostrum, de appellas. De investitura
per funem campanæ agit Innocentius lib. 2.
epist. 335. ibi: Exinde ad Ecclesiam pariter acce-
dentibus, Episcopus in sede Abbatu illum consti-
tuens, per funem campana, sicut moris est, investi-
vit. Illustrant Botquetus ad Innoc. lib. 2. regestr. 14.
epist. 87. Alteferra dicto cap. 7. Illud summè no-
tandum est, investituras non transferre posse-
sionem, sed tribuere jus apprehendendi eam;
unde Joannes VIII. in cap. viiiij. q. 2. ait, ma-
jus fuisse possessionem dare, quam investituras
concedere. & Guillelmus Tynius lib. 13. de bello
sacro, cap. ult. ait: Sed statim predictarum urbium
cum omnibus pertinentiis earum, D. Imperator in-
vestituras ei concessit, respondens firmissime, quod aestate
proximè futura eas auctore Domino comprehenfas
corporaliter tradat.

(c) *De vacaturis.*) Quas gratias expectativas
Pontificem facere posse, jam suprà probavi in
cap. 2.

(d) *Supradictum dispensare.*) Positivum videlicet,
nam in jure divino verè, & strictè nemo dispen-
sare potest. D. Thomas 2. 2. q. 88. art. 10. ad 3. &
1. 2. q. 97. art. 4. ad 3. & quodlibet. 4. art. 13.
quem sequuntur communiter Theologi ita ac-
cipientes textus in cap. sunt quidam, cap. contra
statuta, cap. omne quod 25. q. 1. cap. final. 14. dist.
Cùm enim Pontifex sit tupa omne jus positi-
vum, in eo rectè dispensare valebit, ut pro-
bant latè Basilius de matrib. lib. 8. cap. 3. Diana
tom. 8. tract. 1. refol. 3. Morla in tempor. 1. p. iii. de
legibus, q. 3. quod præcipuè in legibus Ecclesi-
asticis circa beneficia editis præcedit, in quibus
juxta Canonistarum sententiam Pontifex plene
Dominus est, cap. 2. de præbend. in 6. cap. inter, de
fide instrum. Clement. 1. ut lice pendente; licet
Theologi illum tantum administratorem esse
doceant, ut refert Diana p. ii. tract. 3. refol. 14.
non tamen licet dominus sit, & possit vetos
possessores beneficiis privare, eaque illis viven-
tibus alii conferre, hoc unquam facit, quia
sanctus est, cap. 1. q. 10. dist. & omnes in jure, justi-
tia que conforvet, cap. licet, de actate & qualit. suum
cuicunque servari desiderans, cap. fuit semper 9. q. 3.
& eo sensu in præsenti texu collationem præben-
da vacaturæ improbat Innocentius III.